RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 93.938 van 13 maart 2001
in de zaak A. 101.338/VII-23.202.

In zake : Corinne FERRET,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. LEYSEN en K. LOONTJENS,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Koning Albertstraat 2

tegen :

de burgemeester van de stad MENEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 19c.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Corinne FERRET op 7 maart 2001 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de burgemeester van de stad Menen van 23 februari 2001 houdende de "sluiting van de instelling-feestzaal met dansgelegenheid APOLLON, Vagevuurstraat 67 te 8930 Menen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar februari tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten J. LEYSEN en K. LOONTJENS, die verschijnen voor verzoekster, en van Advocaat S. RONSE die, loco Advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoekster in essentie doet gelden dat ingevolge de sluiting van de inrichting zij geen inkomsten meer heeft, terwijl de exploitatie ervan haar enige bron van inkomsten is, dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zal leiden tot haar faillissement en dat zij definitief klanten zal verliezen aan soortgelijke etablissementen; dat zij er ook nog op wijst een volledig programma te hebben opgesteld voor de periode van 9 maart tot en met 20 juni 2001;

Overwegende dat de door verzoekster uitgebate inrichting werd gesloten omdat zij niet over de vereiste milieuvergunning beschikt; dat verzoekster toegeeft niet over een milieuvergunning te beschikken, maar in het eerste middel betwist dat de door haar uitgebate inrichting milieuvergunningsplichtig zou zijn, om reden dat het gaat om een club, die een louter privaat karakter heeft en niet toegankelijk is voor het publiek, maar enkel voor leden met een betaalde lidkaart;

Overwegende dat niet wordt betwist dat de uitgebate inrichting een dansgelegenheid omvat en dat de totale oppervlakte van de voor het cliënteel toegankelijke lokalen meer dan 100 m² bedraagt; dat rubriek 32.1. van de bij het Vlarem I gevoegde indelingslijst als hinderlijke inrichting van klasse 2 en dienvolgens als een vergunningsplichtige inrichting indeelt :

> "Feestzalen en lokalen wanneer deze een dansgelegenheid omvatten en de totale oppervlakte van de voor het publiek toegankelijke lokalen van 100 m² of meer bedraagt";

dat in de definitie van artikel 1.1.2. van Vlarem II, lokalen met dansgelegenheid worden omschreven als "alle lokalen met een dansvloer, ongeacht de oppervlakte van de dansvloer, alsmede hun aanhorigheden die, al dan niet tegen betaling, voor het publiek toegankelijk zijn, ook al is de toegang tot bepaalde categorieën van personen beperkt";

Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier alsook uit de door verzoekster neergelegde stukken blijkt dat de club "APOLLON" bestemd is voor homo's en lesbiennes, dat deze categorie van personen toegang krijgen tot de inrichting mits de aankoop van een lidkaart van 40 FF, dat in artikel 6 van

het inwendig reglement van orde is bepaald dat elk lid een of meerdere gasten mag meebrengen, dat verzoekster duidelijk reclame maakt voor haar inrichting naar buiten uit met folders en kaartjes waarin onder meer allerhande activiteiten worden aangekondigd, alsook met een site op het internet waarop de inrichting als volgt wordt voorgesteld :

> "L'Apollon Club vous propose un cadre unique; vous serez agréablement accuellis dans une ville où vous aurez la possibilité de choisir entre deux ambiances :
> - Le rez-de-chaussée propose une ambiance 'tarcé', 'retro house', 'techno', club.
> - L'étage Bar 'le Madam' propose une ambiance disco, année 80 et actuel.
> L'Apollon Club est ouvert tout les jours (sauf le mercredi) dès 22h. jusque ....
> Les dimanches, lundis, mardis et jeudis : ambiance karaoké";

dat die elementen samengenomen er prima facie op wijzen dat de inrichting zich wel degelijk richt tot het publiek, weliswaar tot een bepaalde categorie; dat daaraan geen afbreuk doet het gegeven dat met een systeem van lidkaarten wordt gewerkt;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat voortvloeit dat de inrichting van verzoekster prima facie als een milieuvergunningsplichtige inrichting klasse 2 te beschouwen is; dat het door verzoekster ingeroepen nadeel voortvloeit uit de stopzetting van een onwettige situatie, te weten de uitbating zonder vergunning van een vergunningsplichtige inrichting; dat de figuur van de schorsing van een administratieve rechtshandeling niet is ingesteld om aan verzoekster toe te laten onwettige feitelijke toestanden te bestendigen in afwachting van een uitspraak ten gronde; dat dienvolgens aan de derde voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende

noodzakelijkheid te verwerpen, zonder dat uitspraak moet worden gedaan over de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien maart tweeduizend en een, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**